

Persmededeling van de Commissie over de medebeslissingsprocedure (16 juni 2000)

Source: RAPID. The Press and Communication Service of the European Commission. [ON-LINE]. [Brussels]: European Commission, [s.d.]. IP/00/631. Disponible sur <http://europa.eu.int/rapid/start/welcome.htm>.

Copyright: (c) Translation Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe (CVCE)
All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.
Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:
http://www.cvce.eu/obj/persmededeling_van_de_commissie_over_de_medebeslissingsprocedure_16_juni_2000-nl-4be4afef-878b-4ded-932b-bed995of091c.html

Last updated: 05/07/2016

De Commissie verheugt zich over de uitstekende resultaten van de medebeslissingsprocedure

De Europese Commissie verheugt zich over de doeltreffendheid van het medebeslissingsproces, dat aanzienlijk werd uitgebreid door het Verdrag van Amsterdam dat op 1 mei 1999 in werking trad. Bij de voorstelling van de resultaten verklaarde Loyola de Palacio, Ondervoorzitster van de Commissie en belast met de relaties met het Europees Parlement: “De bepalingen van het Verdrag over de medebeslissing hebben de democratische controle van de Europese beslissingen aanzienlijk versterkt, door de Raad en het Parlement in de mogelijkheid te stellen om hun bevoegdheden ten volle uit te oefenen, en door de combinatie van de dubbele Europese legitimiteit van de staten en de vergadering die met algemeen stemrecht rechtstreeks verkozen wordt.” Ze voegde eraan toe: “De medebeslissing heeft het beslissingsproces niet geblokkeerd: integendeel, ze heeft het proces verrijkt en het mogelijk gemaakt om beter tegemoet te komen aan de behoeften van de Europese burgers”.

Sinds het Verdrag van Amsterdam is het Europees Parlement samen met de Raad uitgegroeid tot een echte medewetgever op tal van gebieden, waaronder werkgelegenheid, sociaal beleid, binnenmarkt, vrij verkeer van werknemers en het vestigingsrecht, bescherming van de consument, gemeenschappelijk vervoerbeleid, beroepsopleiding, milieu of ontwikkelingssamenwerking.

Ter herinnering, volgens deze procedure kunnen de gezamenlijke standpunten van de Raad, die beslist bij gekwalificeerde meerderheid, worden goedgekeurd, verworpen of geamendeerd door het Parlement. Indien er geen akkoord wordt bereikt, probeert een bemiddelingscomité om de standpunten van de twee instellingen met elkaar te verzoenen en een gezamenlijk ontwerp goed te keuren. Indien er geen akkoord is, wordt de voorgestelde akte beschouwd als niet goedgekeurd.

Na iets meer dan een jaar levert een eerste balans een positieve beoordeling op van het verloop van de nieuwe procedures. Bij deze gelegenheid legde Loyola de Palacio significante statistieken voor over de medebeslissing.

Op in totaal 46 dossiers die tussen 1 mei 1999 en 31 mei 2000 werden afgesloten met de medebeslissingsprocedure:

- werd in 8 gevallen een akkoord bereikt bij eerste lezing, wat een nieuwigheid is, bepaald door het Verdrag van Amsterdam.
- werden 25 andere wetgevende voorstellen goedgekeurd in twee lezingen. Vergeleken met de periode “Maastricht” en ondanks een aanzienlijke uitbreiding van het toepassingsgebied van de medebeslissingsprocedure daalde het aantal bemiddelingsprocedures met meer dan 10%.
- werd in 5 van de 13 overblijvende dossiers, allemaal met een grote politieke gevoeligheid, het akkoord over een gemeenschappelijke tekst gesloten door het bemiddelingscomité als “Punt A”, dankzij voorafgaande interinstitutionele onderhandelingen.

Op kwalitatief vlak is de Commissie verheugd dat de drie instellingen de bevordering van een proactieve cultuur ondersteunen om gevoelige dossiers of punten reeds in een vroeg stadium op te sporen. Zodoende wordt een verzoening van de standpunten bij een tweede lezing, of desgevallend bij bemiddeling, sterk vergemakkelijkt.

Loyola de Palacio besloot: “De ervaring die tijdens dit eerste jaar van medebeslissing werd opgedaan, en de inwerkperiode van de informele samenwerkingsmechanismen tussen instellingen rechtvaardigen de hoop op een minder confligerend en transparanter wetgevend proces dan in het verleden”.